

Jesaja 53:7

**Als dezelfde geest werd, toen werd Hij verdrukt
doch Hij deed Zijn mond niet open;
Als een lam werd Hij ter slachting geleid en
als een schaap dat stom is voor het aangezicht van zijn scheerders
alzo deed Hij zijn mond niet open.”**

Gemeente,

Even geleden waren er berichten over de strandrellen in Hoek van Holland. Honderden door het lint gegane jongeren dreven politieagenten steeds verder in het nauw. En die agenten zagen die woeste ontembare massa of zich aankomen. Dichter- en dichterbij totdat ze met hun rug tegen de muur zouden staan en geen kant meer op konden. Wat hadden ze het benauwd die agenten. En waar die agenten ook heen zouden gaan, ze zouden achtervolgd blijven worden door die massa.

Dat is het beeld dat onze tekst oproept. Toen dezelfde geest werd. Dan kunnen we denken aan roofdieren die hun prooi achtervolgen en in een hoek drijven en er dan met elkaar op afkomen. Dreigend. Eisend. Dan kunnen we denken aan de slavendrijvers in Egypte die de Israëlieten achtermaliepen met de zweep. En als die Israëliet niet werken wilde, dan werd hij achtervolgd en klemgedreven.

Hoe moeten we dat dan invullen in onze tekst? Dan gaat het over de ongerechtigheden van vers 6. Die zijn als die roofdieren, die slavendrijvers. En die ongerechtigheden eisen voldoening, straf. En nu drijft God al die ongerechtigheden naar één punt toe. Naar één Persoon toe. De Knecht des Heeren, over wie het in Jesaja 53 gaat. En al die ongerechtigheden die eisen Hem op: hier met Uw leven. En wij zullen ons op U storten en u meedogenloos verbrijzelen en doen neerzinken in de Godverlatenheid. Geen wonder dat wij de Heere Jezus horen zeggen: Mijn ziel is geheel beangst en ten dode toe bedroefd.

Dat geeft aan, gemeente, dat wij in dit 4^e lied van de Knecht des HEEREN in het hart van de zaak worden gebracht. Het zoomt in op de lijdensweg van de Heere Jezus. Het is alsof we worden meegenomen Gethsemane in en alsof we worden meegenomen de zaal Kajafas en van Pilatus in. En daarbij zien wij zonde in het hart en de Heere Jezus in Zijn hart.

Want zonde wordt hier ongerechtigheid genoemd. Wie over het

lijden van Jezus spreekt, spreekt over zonden. Want die twee hangen ten nauwste samen. Jezus' lijden zou zonder onze zonden ondenkbaar zijn geweest. Onnodig ook. En zonden zijn hier ongerechtigheden. Dat betekent achter en onder zonden zit een verkeerde gezindheid. Vele zonden lijken heel zo erg niet, lijken zelfs betrekkelijk onschuldig. Als ze in je gedachten verscholen blijven, als ze een kwestie van vergeten lijken te zijn. Maar dit geeft aan: in elke zonde zit een aard van verzet tegen God; kwaadwillendheid tegen Hem; bruisende opstand tegen de Schepper. Innerlijke gezindheid dat ik los van Gods wet en niet onder God wil zijn.

En daarom zijn zonden nooit onschuldig. Een zonde lijkt een lief klein poesje te zijn waar je wel wat mee spelen kan, maar het blijken woeste leeuwen te zijn die zich tegen je keren. En die voldoening eisen. Die je leven opeisen om vervloekt te worden.

Hebt u dat nooit gemerkt? Dat zonden terugkomen. Ook van lang geleden. En ze keren zich tegen je en drijven je in het nauw. En met de wet inde hand eisen ze vergelding. Eisen ze je leven. En de zonden achtervolgen je. Drijven je in het nauw. En van lieverlee kun je nergens meer heen. Elke vluchtpoging loopt op niets uit: de zonden vinden je weer en klagen je aan. En eisen je leven. En elk verweer word je uit handen geslagen. Elk verweer dat je niet beter wist of dat je verzocht werd of dat er zoveel zijn die het ook deden, daar houd je het niet mee tegen. En waar ik ook ga, de zonden achtervolgen me en eisen vergelding, eisen mijn leven om voldoening te geven.

Dan weet u dat je het niet breed meer hebt. Ik lag gekneld in banden van de dood daar de angst der hel mij alle troost deed missen. Ik word in het nauw gedreven en mijn leven word opgeëist. Maar dat is mijn ondergang, mijn eeuwige verderf.

Toen dezelve geeist werd, toen werd Hij verdrukt. Hoort u dat? Hij. Toen liet de HEERE onzer aller ongerechtigheid op Hem aanlopen. Afbuigen van mijn plaats en Hij liet ze samenvloeien naar Hem toe. Toen stelde Hij Zich op de plaats waar die zonden samenvloeiden en samenpakten. In de angst daalde Hij neer. Hij liet Zich opdrijven en hij ging op de plek staan waar al die zonden met hun eisen op afstormden. Hij ving ze op. Hij liet Zijn leven opeisen om gestriemd te worden. Om Gods toorn op te vangen. Om neer te dalen ter hel. Toen werd Hij verdrukt!

En daarom is er in Hem veiligheid en ontkoming. Want daar is de

brand van de zonde al geweest. U weet dat wel hoe dat in de natuur is. Er was eens brand op een eiland uitgebroken. In één hoek begonnen en van daaruit verspreidde de brand zich over heel het eiland. En heel het eiland zou in vlammen opgaan. Waar zou de bewoner van het eiland zich bergen? Overal zou de brand komen. Hij liep om de brand heen naar een plek waar de brand al geweest was. En één ding is zeker: waar de brand is geweest is daar komt hij niet meer, daar is geen voedsel meer voor de vlammen. Eén ding is zeker: waar komt de brand van Gods toorn nooit meer? Daar waar die al geweest is: in Christus. Daar komt de vloek der zonde nooit meer, daar eist de ongerechtigheid nooit meer, daar valt niets meer te eisen. In Christus is veiligheid.

Daar moet u wezen! Achtervolgd door de zonden. Die je nergens rust gunnen. Hun achtervolging komt niet tot rust. Maar blijft opspelen en in het nauw drijven. Hierheen: kom tot Christus. Op Hem is de zonde uitgewoed. Op Hem is de toorn van God geweest. Daar is veiligheid, ontkoming. Daar komt de toorn van God nooit meer! Daar mag angst vrede worden, benauwdheid rust. Daar mag u wezen, daar moet u wezen.

U maakt er zich toch niet ergens anders mee van af? Met de gedachte dat zonde zo erg niet is. Dat zonde een lief poesje is dat geen kwaad kan en geen kwaad zal doen. En de aanklacht te ontlopen of het zwijgen op te leggen. En de zonde aan de hand te houden. Vrienden met de zonde te blijven. Je leven lang geen last van de zonde te hebben. Je leven lang je aan Gods toorn niets gelegen laten liggen. Dat gaat net zo lang goed totdat... totdat de grote dag komt dat Jezus terugkomt. En Hij gericht zal houden. En dan zullen ze roepen: bergen valt op ons en heuvelen bedekt ons voor de toorn van God en van het Lam. En dan is er geen bedekking meer, geen plaats waar de zonden je met rust zullen laten. Eeuwig in het nauw gedreven zonder uitkomst. Eeuwig angst zonder ontkoming.

Nu is er nog ontkoming. Hij werd verdrukt. Hij liet de eisen op Zich aankomen. Hij ving ze op. Bij Hem komen ze nooit meer. Daar is vrijheid ook voor u, ook voor jouw.

In het tweede deel van de tekst staat één zin centraal die twee keer voorkomt. Doch Hij deed Zijn mond niet open. Alsof Jesaja de Heere Jezus heeft zien staan voor Pilatus. En Hij antwoordde hem niets. En Hij antwoordde hem niet één word zodat Pilatus zich verwonderde.

En Jesaja geeft dat relief door twee beelden te gebruiken die elkaar aanvullen. Als een lam werd Hij ter slachting geleid. Als een lam... u ziet ze in de wei lopen en dartelen. Lammetjes. Het jonge, prille leven. En je hoort er de wrede tegenstelling in: een lam...ter slachting. Een lam, dat is bedoeld voor de wei om dartelen en te huppelen, te drinken bij moeder en te spelen. Een lam...naar de slachtbank. Het zo prille leven. Dat moet je niet willen. Een lam, een veulen, een kuiken, die zijn niet bedoeld om te slachten, maar om te leven.

Jezus, het Lam. Wat is 30 jaar in het licht van eeuwig leven dat Hij waard is? Pril. Onschuldig. Gods Zoon. En dan: ter slachting. Gedood.

En dan verspringt het beeld wat: een schaap dat door scheerders geschoren word. Dat door 5,6 man wordt vastgepakt en meegesjord en kaalgeschoren. Al zijn wol kwijtraakt. Nou er zijn wat scheerders die Jezus meesjorren en hem alles afnemen: de soldaten, het Sanhedrin, Judas, Kajafas, Pilatus, de menigte, de overpriesters, de ouderlingen, de Schriftgeleerden, voorbijgangers. Ze drommen allemaal samen rondom Jezus en drijven Hem mee en nemen Hem af wat ze kunnen.

En dan zo merkwaardig: Hij deed Zijn mond niet open. Zo merkwaardig. Want ze moesten dat eens bij jouw doen. In de klas. Een paar hebben er, toen jij naar de wc was, een etui van iemand van zijn tafel gehaald en in de prullenbak gegooid. En dat schiet niet op want niemand wil natuurlijk weten dat hij het heeft gedaan. En dan wordt de juffrouw het zat en die kijkt jou aan en zegt: jij weet er wel meer van, nablijven en strafwerk maken. Nee, nee zeg, wat ga je te keer! Jij doet je mond wel open. Dat lijkt nergens naar. Ik was er niets eens bij.

Hij deed Zijn mond niet open. Hij zweeg. Uit gewilligheid. Hij sprak niet tegen toen Hij vals beschuldig werd. Hij dreigde niet met straf en vergelding toen zij zich aan Hem vergrepen. Hij riep zijn vader en engelen niet om hulp. Hij zweeg. Hij wilde lam zijn. Hij wilde Zich door zoveel onrechtvaardige handen laten meesleuren. Hij wilde gesteld worden op de plaats waar alle toorn Gods zou neerdalen. Hij wilde Zich niet onttrekken. Hij was gewillig. Ik zal daarheen gaan. En als de zonden

daar aanstormen dan zal Ik daar zijn, dan wil Ik daar zijn om ze op te vangen.

Ik wil voor u dat doen, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. U hoort het Hem zeggen waar u leerde schuilen bij Hem. Hij liet Zich onterecht veroordelen, vals beschuldigen omdat Hij mij wilde redden. Daarom zweeg Hij en liet Hij Zich nemen, binden, bespugen, kruisigen.

Toen zweeg Jezus. Hij was onschuldig, maar Hij wilde voor Zichzelf niet opkomen. Hij zweeg toen het om Hem Zelf ging. Toen zweeg Hij. Om voor anderen te kunnen spreken. Anderen die terecht beschuldigd worden. Als de zonden en de duivel en de wet beschuldigen: deze heeft gezondigd, deze moet gestraft worden. Dan spreekt Hij: Vader vergeef, Vader Ik gaf Mijn leven. Vader, Ik pleit voor hem of haar. Ik heb betaald, Ik heb gedragen. Toen zweeg Hij, om nu altijd Voorspreker te zijn in de hemel bij God te zijn. Vader, bewaar ze in Uw Naam; Vader bewaar hen van de boze; Vader Ik wil dat zij ook zullen zijn waar Ik ben. U mag er Hem om vragen: Heere Jezus, U Die zweeg toen U Zelf ten onrechte beschuldigd werd, wilt U spreken als ik terecht beschuldigd word? Wilt U het dan voor mij opnemen? Zou u dat niet bidden, dat niet begeren van Hem?

Jezus zweeg toen Hij beschuldigd werd. En daarin is Hij Bron van genade. Die ons leert zwijgen. Ons die zo geneigd zijn tot tegenspreken. Ja toch? Jezus zweeg toen Hij ten onrechte beschuldigd werd. Wij kunnen nog niets eens zwijgen als wij terecht beschuldigd worden. Onder mensen al: wat ligt je voorop je lippen als je moeder zegt dat je moet ophouden met ruzie maken? Hij begon. Ik spreek en zwijg niet. Wat ligt voorop je lippen als je ergens op aangesproken word? Ik? Ik weet nergens van, bemoei je met jezelf en er gebeuren wel ergere dingen. Jezus leert zwijgen. Erkennen. Buigen.

Temeer als God mij beschuldigd. En wat ben ik geneigd mijn woordje klaar te hebben. Als God mij beschuldigd. Dat ik toch niet anders kon, of dat het toch niet zo erg is, of dat ik het ook niet helpen kon, of dat ik nie denk dat er kwaad in zit. Zo'n tegensprekend mens. Tegen de beschuldigingen van God. Tegen het vonnis van God. Dat ik daar niet aan wil, dat ik toch ook niet helpen kan dat.... Dat ik nog liever God de schuld zou geven dan mezelf schuldig kennen.

Waar leer ik God gelijk geven? Wie leert mij God gelijk geven? Deze Jezus. Die zweeg. Hij leert mij zwijgen voor God als ik beschuldigd word. Dat is uit Christus: dat ik leer zeggen: U hebt gelijk, erken mijn schuld. Uw doen is rein Uw vonnis gans rechtvaardig. Dat leert Hij, die zweeg. Om te zwijgen: opdat alle mond gestopt word en de hele wereld voor God verdoemelijk zij.

Jezus leert je zwijgen. In de weg die je gaat. Als die weg moeilijk is. Dan is zwijgen moeilijk. Dat hield zelfs Job niet vol en Jeremia niet, ze vloekten hun geboortedag. En psalmdichters schreeuwden het uit Waarom... En ze kregen daar de ruimte voor om dat voor God uit te roepen. Maar ik hoor ook Psalmdichters zeggen: mijn ziel is immers stil tot God. Doch gij mijn ziel het ga zo't wil stel u gerust zwijg Gode stil. Dat is uit Christus. Die wist: de weg die Ik ga, is de weg van Mijn Vader. Hij heeft dit Mij beschikt. Door lijden tot heerlijkheid. En wat Vader doet kan geen kwade bedoeling hebben. En de wilde zee van mijn hart die zo kan golven en stormen van mijn klachten en vragen en strijd die maakt Hij stil. Stil van vertrouwen op de vader. Zijn weg kan nooit verkeerd uitkomen. Hoe dichter bij Christus, hoe stiller je hart word. Dat gaat altijd op. En hoe verder van Christus, hoe onrustiger mijn hart word.

Dat leert Jezus je. Hij maakt Zijn beeld gelijkvormig. Ook als Zijn volgelingen moeten lijden als Hij. Vervolgd en ten onrechte beschuldigd. Als ik omwille van Hem vals beschuldigd word en lijden moet en mij smaadt word aangedaan. O ik zou wat terug willen schelden, en wat willen doen, en mij wreken, als ze ten onrechte om Jezus' Naam mij benadelen en bestelen en wat aandoen. Maar Jezus leert ook dan zwijgen. Zij voetstappen drukken. Geen verwijten naar hun hoofd slingeren. Maar zwijgen in Zijn voetsporen en straks bidden: Vader vergeef het hun want zij weten niet wat zij doen. Zoveel genade en kracht is er in zijn zwijgen.

Als hij zweeg toen Hij zo vals beschuldigd werd. Als Hij dat over had voor mij, dan zou mijn mond ervan opengaan. Ervan opengaan om Zijn lof te zingen en Zijn Naam te verheerlijken. Het Lam dat geslacht is is waardig te ontvangen de lof en dank en eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid. Ik wil mijn mond opendoen en dat Lam bezingen. Want Het is het zo waard om wat Hij deed, zwijgend volbracht.

Gemeente, nog één ding wil ik ervan zeggen, om dat het vandaag 21 maart is. Deze tekst is als een stok. Een stok die de Heere Jezus omhoog houdt. En die Hem laat zien in Zijn gewilligheid en genade en kracht. Hij liet Zich verdrukken. Hij liet Zich op die plaats zetten waar alle zonden op af kwamen en op aanliepen. Hij zweeg één al gewilligheid. Hij is zo'n Bron van genade. Hij leert zwijgen voor God. Hij leert zwijgen in Gods weg. Hij leert zingen en verheerlijken Zijn grote Naam. Zie de Heere Jezus. De tekst is als een stok waarmee Jezus omhooggehouden wordt.

Misschien weet u, een jaar geleden deed ik daar intrede mee. Met die stok waarop de koperen slang werd omhooggehouden in de woestijn voor het volk in de woestijn. En wie keek werd gered. Kijken was leven! Het was zien en leven of niet zien en sterven. Zo is het nog!

Jezus werd vanmorgen hooggehouden zodat iedereen Hem zien kon. Kind of jongere of oudere. Onverschillig of tobkend en zoekend. Hier is uw Heiland. U bent door zonden gebeten. U spreekt God maar tegen, U kleineert de zonde maar, de zonde achtervolgt u en eist uw leven, u zwijgt van Gods lof. Dat wordt uw ondergang. Dat sleept u mee naar het verderf. Maar zie op Hem. Hij redt! Zo gewillig om te dragen. Zo krachtig om te genezen. Zo'n Bron van genade. Zie op Hem. Zie en leef. Zie smekend en verwachtend en u zult leven. Zult u zien op Hem? Hij geeft het leven. De vrede en de genezing. En wie niet ziet, die zal sterven. Sterven in zijn of haar zonden. Terwijl Jezus binnen oogbereik was. Terwijl Jezus werd opgeheven opdat u zien zou en leven. Dat wij allen op Hem zullen zien en behouden worden!

Amen